

עובר לעשייתו, ועניין זה שהמילה "עובר" פירושה "קודם", מבואר **ממספר כתובים**.

א. לדברי רב נחמן בר יצחק, עניין זה מבואר בכתוב, "... **וַיִּרְץ אַחִימֵעַץ דָּרָךְ הַפֶּכֶר וַיַּעֲבֵר אֶת הַפּוֹשֵׁשׁ**" (שמואל ב' י"ח כ"ג) שפירושו, אחימעץ רץ, והקדים את הכושי.

ב. ולדברי אביי, עניין זה מבואר בכתוב, "**וְהוּא עֵבֵר לַפְּנִיָּהִם** וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שְׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוּ עַד אַחֲיוּ" (בראשית ל"ג ג'), שפירושו הוא הקדים אותם.

ג. ויש אומרים שעניין זה מבואר בכתוב, "עֲלָה הַפְּרֵץ לַפְּנִיָּהִם פָּרְצוּ וַיַּעֲבְרוּ שְׁעַר וַיֵּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבֵר מִלְּפָנֶיךָ וְה' בְּרֹאשָׁם" (מיכה ב' י"ג), שפירושו יקדים לילך בראש.

ברכות על קריאת המגילה

א. לפניו.

לדברי אביי, לפני קריאת המגילה **מצווה לברך בכל מקום**, כפי שנתבאר, שכל המצוות מברכים עליהם קודם עשייתן, ומבואר **ששלוש ברכות** מברכים קודם קריאת המגילה, וסימנן מנ"ח, שכן בירך רב ששת מקטרוזיא כשנזדמן לפני רב אשי. **(א) על מקרא מגילה. (ב) שעשה ניסים. (ג) שהתינו.**

ב. לאחריה.

לאחר קריאת המגילה, **יש מקומות שנוהגים לברך**, ויש מקומות שנוהגים שלא לברך, ובכל מקום יש לעשות כפי מנהגו^א.

והברכה שמברכים אחר קריאת המגילה במקום שנהגו היא, "**ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם (האל^ב) הרב את ריבנו, והדן את דיננו, והנוקם את נקמתנו, והנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו**".

יש אומרים שמסיימים את הברכה, "**ברוך אתה ה' הנפרע** [לעמו] ישראל מכל צריהם".

ורבא אמר שמסיימים, את הברכה "**מברכים ברוך אתה ה' האל המושיע**".

^א מלשון רש"י משמע, שבמקום שנהגו לברך, צריך לברך, ובמקום שנהגו לא לברך, אין צריך לברך, אבל אם רוצים מותר. ויל"ע בדבר.

^ב ואין לומר האל, כיון שכבר זכר השם, שאמר אלקינו. ויש גורסים האל. ובאליהו רבה הכריע כהשו"ע שאין לומר. וכן אין לומר בא"י האל הנפרע, רק בא"י הנפרע ע"ש. [מ"ב סימן תרצ"ב ס"ק ה'].